

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017938 19 Кж
Бања Лука, 14.09.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Н.М., због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 156. став 1. Кривичног закона Републике Српске у стицају са кривичним дјелом изазивање опште опасности из члана 402. став 6. у вези са ставом 1. и 3. и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог адвоката Ј.И. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017938 18 К од 05.07.2019. године, након одржане сједнице вијећа у присуству републичког јавног тужиоца Живане Бајић, оптуженог и његовог браниоца, дана 14.09.2021. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца оптуженог Н.М., укида се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017938 18 К од 05.07.2019. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017938 18 К од 05.07.2019. године, оглашен је кривим оптужени Н.М., због стицаја кривичних дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, 108/04, 37/06, 70/06 и 1/12, у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, изазивање опште опасности из члана 402. став 6. у вези са ставом 1. и 3. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и недозвољена производња и промет оружја и експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (два) мјесеца, па је на основу одредбе члана 42. став 1. и 2. тачка 2. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне године) и 4 (четири) мјесеца. Истом пресудом, на основу одредбе члана 44. став 1. КЗ РС у изречену казну затвора оптуженом је урачунато вријеме проведено у притвору почев од 30.12.2015. године до 11.01.2016. године, те је на основу одредбе члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, са измјенама, у даљем тексту ЗКП РС), у вези са

чланом 96. став 2. тачке а) и е) истог закона, обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 4.372,42 КМ, који се односе на разна вјештачења по трошковнику тужилаштва током истраге, приступ вјештака и свједока на главне претресе, те је обавезан да на име судског паушала плати износ од 150,00 КМ, а све у року од 15 дана од дана правоснажности те пресуде под пријетњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила бранилац оптуженог, адвокат Ј.И. из Б.Л. из свих жалбених основа, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени, на основу члана 298. ЗКП РС у вези са чланом 12. КЗ РС, ослободити од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Окружни јавни тужилац у Бањој Луци, није подносио писмени одговор на жалбу браниоца.

У сједници вијећа, бранилац оптуженог је изложила жалбу, остајући у цијелости код разлога и приједлога садржаних у њеном образложењу, оптужени је подржао жалбу свог браниоца, док је републички јавни тужилац Живана Бајић предложила да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована и потврди првостепена пресуда.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу браниоца оптуженог, одлучено је као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, жалба браниоца оптуженог указују на битне повреде одредаба кривичног поступка, садржане у одредби члана 311. став 1. тачке г), к) и став 2. ЗКП РС. Указује се на повреду права на одбрану оптуженог, на неразумљивост и противријечност изреке побијане пресуде самој себи и њеним разлозима, као и на неправилну примјену појединих одредаба процесног кривичног закона, које су по ставу подносиоца жалбе биле од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

У оквиру чињеничне основе побијане пресуде, аргументима изнесеним у жалби браниоца оптуженог, оспорава се правилност оцјене изведених доказа оптужбе и одбране, па слиједом тога и правилност утврђења одлучних чињеница, са тврдњом да проведени докази не потврђују тврдње оптужбе да је оптужени починио кривична дјела за које је побијаном пресудом оглашен кривим, а што је све за посљедицу, довело до повреде Кривичног закона.

Жалба браниоца оспорава првостепену пресуду у дијелу одлуке о кривичној санкцији, наглашавајући да првостепени суд приликом одмјеравања казне, није у довољној мјери цијенио све утврђене олакшавајуће околности на страни оптуженог, које, по ставу жалбе, у свом збиру представљају особито олакшавајуће околности, због чега су, како то жалба истиче, оптуженом требале бити утврђене појединачне казне затвора, испод законом прописаним за свако од тих дјела.

Жалбом се оспорава и одлука о трошковима кривичног поступка, па се тако наглашава да првостепени суд није извршио спецификацију тих трошкова, те да се није уопште бавио са чињеницом да ли је испостављени трошковник објективан и треба ли му се удовољити.

Основани су жалбени приговори да је изрека побијане пресуде противријечна сама себи. Наиме, из чињеничног описа у дијелу који се односи на повреде код оштећеног О.В., произилази да се ради о тешкој тјелесној повреди опасној по живот, а затим је наведено да се ради о тешкој тјелесној повреди из члана 156. став 1. КЗ РС. У овом дијелу, изрека побијане пресуде је противријечна и њеним разлозима. Ово с тога што је у чињеничном опису остала описана тешка тјелесна повреда опасна по живот (уз навођење да је дошло и до знатније деструкције крвих судова лијеве наткољенице, усљед чега се оштећени налазио у почетној фази хеморагичног шока односно попуштања срчане функције и недовољне опскрбе ткива и органа крвљу), док се у образложењу пресуде на страни 35. наводи да је првостепени суд цијенећи изведене доказе, утврдио да је оптужени починио кривично дјело тешка тјесна повреда из члана 156. став 1. КЗ РС, а цијенећи вјештачење вјетака др Недића, који је и сам потврдио да приликом nanoшења повреда није дошло до оштећења магистралног крвног суда, главне артерије која уобичајено доводи у опасност живот повријеђеног.

Основани су и жалбени приговори да је изрека побијане пресуде противријечна њеним разлозима и у дијелу чињеничног описа изреке пресуде гдје је наведено да је оптужени дршком пиштоља ударио оштећеног О.В. у главу, у предјелу чела, посљедица чега је оштећени задобио повреде у виду раздерно – нагњечне ране у регији чела, те је након пуцања, ударио оштећеног В. у главу, у предјелу лијеве сљепоочне-тјемене регије, а којом приликом је О.В. задобио повреде у виду раздерно – нагњечне ране у лијевој сљепоочно – тјеменој регији, док је у образложењу, на страни 36. када описује ову другу повреду, означава је као повреду лијеве сљепоочне кости.

Надаље, основани су и жалбени приговори браниоца оптуженог којима се истиче да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези сачланом 304. став 7. ЗКП РС. Наиме, првостепени суд није одређено и потпуно изнио које чињенице и из којих разлога узима као доказане или недоказане, нити је дао нарочиту оцјену противријечних доказа, јер исказ свједока оштећеног В. дат на претресу пред првостепеним судом, је у појединим сегментима противријечан како са његовим исказом из истраге, тако и са исказима осталих свједока и то, прије свега, Б.Б. и М.К. Ово посебно у вези тврдње свједока В. да су оптужени и други момак из обезбјеђења, агресивно, грубо скинули свједока М.К. са столице, односно, да су га бацили доље на земљу (стр.12.), док ову чињеница није навео оштећени В. у свом исказу из истраге, нити су то исказали свједоци Б.и К., како то с правом жалба истиче.

Из наведеног произилази да су основани жалбени приговори браниоца оптуженог засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) и став 2.

ЗКП РС, а истовремено, аргументима жалбе, основано се доводи у питање и правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Због тога је ваљало уважавањем жалбе бранилаца оптуженог, побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, те предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, а због тих повреда овај суд не може испитати правилност чињеничне основе побијане пресуде, то ће првостепени суд у наставку поступка отклонити наведене битне повреде, а оцјениће и остале приговоре из жалбе браниоца оптуженог, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те приговоре у дијелу који се односи на кривично дјело неовлашћена производња и промет оружја или експлозивних материја, након чега ће све доказе оцијенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић